

bør blive afvist af dette Ting — „men bør faa Lov at komme saa langt, hver Gang den kommer for, som den kan, anbefale et Udvalgs Nedsættelse i den sikre Forvisning, at det vil bidrage til at bringe den Stemning til Modenhed, som jeg haaber, skal bringe noget ud af den.“ Det var Motiveringen for et Udvalgs Nedsættelse i 1874, at ingen Sinde skal dette Ting opgive Kampen for denne Sag. Det er 30 Aar siden, og i disse 30 Aar er der intet sket i den Sag, hvis Løsning man den Gang troede laa saa nær.

Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Kampen for dette Forslags Fremgang og endelige Vedtagelse altid har været anset for et godt Venstrestandpunkt, og De ville ogsaa have lagt Mærke til, at den berømte Venstrefører aldrig lod sig dekorere. Men De ville ogsaa have lagt Mærke til, at nogle mindre berømte Venstreledere lode sig dekorere. Da de første Svaler af denne Art kom i dette Ting, vare andre Venstremænd meget tilbøjelige til at drille dem. Deres Partifæller stiklede ikke saa lidt til denne Dekorering under Debatten i denne Sal. Det blev anset for mindre fint for Venstremænd at komme med Ridderkorset. Det var navnlig de moderate, der efter Forliget ogsaa forligte sig med deres Overbevisning paa dette Punkt. Venstreridderne vare et af Forligets store Resultater. Men det mærkelige og betegnende er, at nu er det ikke alene de moderate, der lade sig dekorere; nu ere ogsaa de radikale Venstremænd inde paa den samme Vej. De moderate kunne glæde sig. Det maa være en Triumf for dem at se Mænd, der i sin Tid spottede dem, nu gaa i deres Fodspor. De moderate bleve haanede, spottede, bekæmpede i alle Landets Valgkredse, fordi de havde indladt sig paa Forlig med Højre, men er det ikke det, vi se den Dag i Dag og have set i lang Tid, at hele Venstre-reformpartiets Politik er bygget paa Forliget? De moderate kunne med Rette hovere over Venstre-reformpartiet, idet den Politik, Venstre-reformpartiet fører, er en Stræben efter Forlig med Landstinget og Højre, en Stræben efter Forlig, hvor Venstre-reformpartiet aldrig har faaet de positive Resultater, men altid Nederlagene. Jeg husker, hvorledes de moderate i sin Tid bleve haanede, da de bevilgede de 40,000 Kr., men det første, Venstre-reformpartiet gjorde, da det fik Flertal her, var at gøre de moderates Gerning om igen og bevilge de samme 40,000, hvorfor de moderate vare blevne bekæmpede. Ogsaa den Kamel slugte Venstre-reformpartiet. (Af-

brydelse af *Alfred Christensen*). Det ærede Medlem var vist kun en enkelt Undtagelse. Ogsaa om selve Fæstningen var man stærkt paa Vej til at gaa paa Forlig, og endelig ere vi langt inde paa ikke alene Forlig, men ogsaa Fred paa Ordensvæsenets Omraade. De moderate kunne glæde sig, de kunne med en vis Triumf se paa deres gamle Venner, de moderate have faaet Efterfølgere, som de godt kunne være bekendte.

Man mente, at naar Venstre kom til Magten, skulde der blive et Systemskifte ogsaa paa dette Punkt. Jeg gør straks opmærksom paa, at der ikke er Systemskifte paa et eneste Omraade, men man havde ventet det paa mange Punkter og ogsaa her. Men der er lige saa lidt her som paa andre Punkter sket Brud med Højres Politik, tværtimod. Man kører ud ad de gamle Højrebaner paa alle Punkter og ogsaa her. At det var Venstremænd en Skuffelse, at man fortsatte Højres Orden-, Titel- og Rangvæsen uforandret, har blandt andet manifesteret sig deri, at saa snart der udskilte sig en Gruppe radikale Venstremænd fra Reformpartiet, toge de denne Sag op paa deres Program. Det radikale Venstre var blevet saa led af dette Ordens-, Titel- og Rangvæsen og Ministeriet Stilling dertil, at de satte paa deres Program, at man vilde have Rang, Orden og Titler afskaffede Naar det sker, hvad jeg haaber ikke varer længe, at det Parti faar Magten, vil den Sag være i god Gang, for Øjeblikket er den i mindre god Gænge. At det forholder sig saaledes, vil en lille Smule Eftersyn af Statskalenderen vise.

Jeg har anstillet en lille Smule Sammenligning mellem Højre og Venstre paa dette Punkt og dertil anvendt de første $3\frac{1}{2}$ Aar af Venstre-regeringernes Levetid og de $3\frac{1}{2}$ Aar, der gik forud, altsaa 1. Januar 1898—20 Juli 1901 og 20 Juli 1901—31. December 1904. I det nævnte Tidsrum udnævnte Højre 666 Dannebrogsmænd, medens Venstre har været noget moderatere og kun udnævnt 443. Højre uddelte til Udlændinge 244 Ridderkors af Dannebrog, Venstre gik her en lille Smule til Vejrs, nemlig til 260; medens Venstre har været lidt mere knebent overfor deres danske Medborgere. Disse have nemlig af Højre faaet 643 Ridderkors, medens Venstre nøjedes med 335. Naar man nu betænker, at det er navnlig Tyskere, der faa Dannebrogskors, og det er god Patriotisme at sige, at Tyskerne have haanet Dannebrog, er det mærkeligt, at Venstre